

ustanovení § 11 stanov svazu insertních a reklamních kanceláří a jest tedy soudem spolkovým. Dle ustanovení § 599 čís. 2 c. ř. s. nevztahují se ustanovení tohoto civ. soud. řádu, obsažená v §§ 577 až 599, na rozhodčí soudy spolkové ze spolkového poměru, jakéhožto případu se právě týká rozhodčí výrok, na základě jehož o exekuci bylo žádáno. Dle toho tedy neplatí zejména ohledně tohoto rozhodčího výroku ustanovení § 594 c. ř. s. v příčině vykonatelnosti rozhodčího nálezu a výrok, na základě jehož tuto o exekuci bylo žádáno, nemá tedy před zákonem platnosti a nemůže tvořiti dle § 1 čís. 16 ex. ř. titul exekuční, pročež měl býti návrh na povolení exekuce zamítnut.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Názoru rekursního soudu, že rozhodčí výrok rozhodčího soudu »Svazu« netvoří podle § 1 čís. 16 ex. ř. exekuční titul, a výkladu, jehož se dostalo § 599 odstavec druhý c. ř. s. rekursním soudem, nelze sdílet. Za exekuční titul podle výpočtu § 1 ex. ř. jest považovati takové výroky, jež byly vysloveny v obvodu platnosti exekučního řádu usídlenými soudy, úřady, veřejnými orgány, nebo v téže oblasti v rámci civilního řádu soudního dle předpisu ustanovenými rozhodčími soudy nebo podle § 577 a násl. c. ř. s. smlouvou povolanými rozsudími. Tedy nejen výroky rozsudí dle ustanovení § 577 a násl. c. ř. s. a čl. XII. a XIII. uvoz. zák. k civilnímu řádu soudnímu a smíry před nimi ujednané, nýbrž i výroky rozhodčích soudů dle zákona ze dne 15. listopadu 1867, čís. 134 ř. zák. Těmto neupírá civilní řád soudní platnosti, nýbrž ustanovuje v § 599 odstavec druhý c. ř. s., že zřízené rozhodčí soudy dle tohoto zákona k urovnání sporů z poměru spolkového nepodléhají ustanovením IV. odd. c. ř. s., takže soudy nemají nad nimi kontroly, a tyto rozhodčí soudy nemusí bráti zřetele ani na nejprimitivnější zásady řádného řízení. Nelze však z ustanovení toho dovozovati, že by výrok rozsudí neměl mezi stranami právního účinku. Smysl ustanovení toho jest jen ten, že netřeba tu zvláštní listiny a dalších formalit, nýbrž rozhodují tu stanovy a civilní soudní řád uznávají zřízení těchto rozhodčích soudů, uznává i platnost výroku, stal-li se v rámci stanov a může tak býti exekučním titulem. Správně soud první stolice návrhu na povolení exekuce vyhověl, jelikož výrok rozsudí tvoří exekuční titul, jež přezkoumávati v řízení exekučním nelze, nýbrž to vyhrazení jest sporu.

Čís. 1669.

Nepřípustnost dovolacího rekursu do srovnalých usnesení o žádosti státního pozemkového úřadu za poznámku záboru.

(Rozh. ze dne 16. května 1922, R I 561/22.)

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs, vznesený do usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu, vyhověvši žádosti státního pozemkového úřadu za poznámku záboru.

D ů v o d y:

Žádost státního pozemkového úřadu o povolení poznámky záboru ve smyslu § 16 zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 sb. z. a n. a § 8 nařízení ze dne 6. ledna 1920, čís. 61 sb. z. a n. jest žádostí knihovní, jelikož tu jde o poznámku knihovní dle § 20, písm. a) knih. zák. Nelze proto příslušnost dovolacího rekursu posuzovati dle § 16 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., nýbrž dle §§ 126 a násl. knih. zák. a poněvadž dle § 130 knih. zák. jest dovolací rekurs, směřující proti usnesení rekursního soudu, potvrdivšímu usnesení soudu knihovního, vyloučen, bylo jej odmítnouti jako nepřípustný.

Čís. 1670.

Ku zajištění zástavního práva před pustošením, zanedbáváním atd. hypoteky lze podle § 381 a násl. ex. ř. povolití prozatimní opatření.

(Rozh. ze dne 16. května 1922, R I 583/22.)

Ohrožená strana navrhovala, by jí ku zajištění jejích nároků 158.818 Kč 64 h s příslušenstvím povoleno bylo prozatimní opatření: 1. správou usedlosti čís. 5 v Č., na níž jsou právem zástavním pojištěny nároky její 158.818 Kč 64 h s přísl. (§ 382 čís. 2 ex. ř.), 2. soudním příkazem odpůrcům, by veškery pozemky k usedlosti č. p. 5 v Č. náležející ihned řádně obdělali a oseli (§ 382 čís. 4 ex. ř.), a 3. soudním zákazem odpůrcům, aby ničeho ze živ. ani mrtvého inventáře, ani z úrody usedlosti č. p. 5 v Č. dále již neprodávali. Soud první stolice prozatimní opatření povolil, rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Soud první stolice vyložil, proč nepovažuje zajišťovanou pohledávku za pohledávku, nýbrž za nárok. Práví, že na usedlosti čís. 5 v Č. připsané právem vlastnickým odpůrcům navrhovatelů zjištěna jest právem zástavním pro navrhovatele pohledávka ve výši 158.818 Kč 64 h. Navrhovatelům nejedná se prý o vymožení této pohledávky peněžité, nýbrž jedná se jim o to, aby nemovitost, pro tuto pohledávku do zástavy daná, nebyla zhoršována, a oni také mohou žalobou domáhati se, aby dlužníci zanechali veškerého jednání, jež by jejich věcné právo poškozovalo, jde prý v tomto případě nikoliv o pohledávku samotnou, pro kterou je zřízena zástava, nýbrž o nárok, aby tato zástava nebyla nijak zhoršována. Jde tudíž o zajištění nároku ve smyslu ustanovení §§ 381 a násl. ex. ř. a jest proto také povolené prozatimní opatření správou usedlosti dle § 382 čís. 2 ex. ř. přípustným. Prvému soudu nelze přisvědčiti. Ohrožená strana nazvala sice s průhledným úmyslem svou hypotekární pohledávku, pro niž zajištění požaduje, nárokem, ale to, co soud první stolice v této příčině dovozuje, ohrožená strana v návrhu ani netvrdila, a také zajištění takového, soudem první stolice důmyslně sestrojeného nároku nežádala. Dať by se také vice versa z každé hypotekární pohledávky sestrojiti »nárok« a pak by hypotekární pohledávky byly z předpisu § 379 ex. ř. vyloučeny. Rekursní soud nevidí v tom, co zajištěno býti má, nárok podle § 381 ex. řádu, nýbrž hypotekární pohledávku. Ve příčině pohledávek vypočítává však § 379 ex. ř. taxativně způsoby zajištění, a co nejhlavnějšího, vylučuje výslovně jako zajišťovací způsob zá-